

Datum van inontvangstneming : 19/09/2025

Zaak C-509/25 *

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

25 juli 2025

Verwijzende rechter:

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (bestuursrechter in eerste aanleg van de deelstaat Oberösterreich, Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 juli 2025

Verzoekende partijen:

voestalpine Stahl GmbH

PIWAG Entsorger GmbH

In tegenwoordigheid van:

Landeshauptmann von Oberösterreich (regeringsleider van de deelstaat Oberösterreich, Oostenrijk)

Voorwerp van het hoofdgeding

Door twee ondernemingen bij de verwijzende rechter, optredend als bestuursrechter in eerste aanleg, ingestelde beroepen tegen besluiten van de Landeshauptmann von Oberösterreich, waarbij deze heeft vastgesteld dat de door deze ondernemingen van Oostenrijk naar Tsjechië overgebrachte slakken afvalstoffen zijn die vallen onder de kennisgevingsplicht als bedoeld in verordening (EG) nr. 1013/2006

* Procestaal: Duits.

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 28, lid 2, van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PB 2006, L 190, blz. 1; hierna: „overbrengingsverordening”) aldus worden uitgelegd dat er sprake is van „aangemelde afvalstoffen” in de zin van deze bepaling wanneer er overeenkomstig hoofdstuk 1 van titel II van deze verordening een voorafgaande schriftelijke kennisgeving van deze afvalstoffen is gedaan aan de bevoegde autoriteit in de lidstaat van verzending?
2. Moet artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening aldus worden uitgelegd dat het daarin genoemde rechtsgevolg dat de „betrokken afvalstoffen” worden beschouwd als afvalstoffen van bijlage IV bij de overbrengingsverordening (hierna: „rechtsgevolg”) kan intreden voor afzonderlijke (aangemelde) afvalstoffen of ook voor gehele afvalstromen?
3. Moet artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening, in samenhang met primairrechtelijke eisen, waaronder met name het vrije verkeer van goederen als bedoeld in de artikelen 34 en volgende VWEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”), aldus worden uitgelegd dat het rechtsgevolg voor de betrokken persoon intreedt op het tijdstip waarop geen overeenstemming kon worden bereikt of op een ander tijdstip, in het bijzonder na het verstrijken van een redelijke termijn na het tijdstip waarop geen overeenstemming kon worden bereikt?
4. Moet artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening, in samenhang met primairrechtelijke eisen, waaronder met name het vrije verkeer van goederen als bedoeld in de artikelen 34 en volgende VWEU en artikel 47 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat het voor de toepassing van het rechtsgevolg vereist is dat er een nationale uitvoeringshandeling met betrekking tot een aangemelde afvalstof wordt vastgesteld?

Indien de vierde vraag bevestigend wordt beantwoord:

5. Verlangt artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening, in samenhang met artikel 47 van het Handvest, de vaststelling van een nationale rechtshandeling door de bevoegde autoriteit van verzending, door de bevoegde autoriteit van bestemming of door beide bevoegde autoriteiten, waartegen de persoon voor wie het rechtsgevolg intreedt (telkens) een doeltreffende voorziening in rechte kan instellen?
6. Staat artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening eraan in de weg dat een autoriteit van het land van verzending in een procedure ter vaststelling of een bepaalde afvalstof bij de overbrenging ervan onder de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming valt, zoals die is neergelegd in hoofdstuk 1 van titel II van deze verordening, een nationale handeling van de bevoegde autoriteit van bestemming, die ziet op de

toepassing van het rechtsgevolg van artikel 28, lid 2, van genoemde verordening, toetst op de verenigbaarheid daarvan met het Unierecht?

Toepasselijke bepalingen

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Bundesgesetz über eine nachhaltige Abfallwirtschaft (federale wet op duurzame afvalverwerking 2002 – AWG 2002), BGBl. I., nr. 102/2002, in de versie van BGBl. I, nr. 84/2024

„Vaststellingsbesluiten

§ 6. (1) Als er gerede twijfel bestaat

[OMISSIS]

3. of een afvalstof overeenkomstig de Unierechtelijke bepalingen inzake afvalstoffen, en met name die van verordening (EG) nr. 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (hierna: „overbrengingsverordening”, PB 2006, L 190, blz. 1), bij de overbrenging ervan onder de kennisgevingsplicht valt,

moet de Landeshauptmann dit hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de houder [OMISSIS] bij besluit vaststellen. [OMISSIS]

[OMISSIS]

Afdeling 7

Grensoverschrijdende overbrenging

Toepassingsgebied en procedurevoorschriften

§ 66. (1) Bij grensoverschrijdende overbrengingen van afvalstoffen zijn de Unierechtelijke bepalingen inzake afvalstoffen, en met name die van de overbrengingsverordening [OMISSIS], van toepassing.

(2) Voor de toepassing van de overbrengingsverordening is de bondsminister van Klimaat, Milieu, Energie, Mobiliteit, Innovatie en Technologie de bevoegde autoriteit van verzending, bestemming en doorvoer alsook de correspondent in de zin van artikel 54 van de overbrengingsverordening.

[OMISSIS]

Kennisgeving bij uitvoer

§ 67. (1) Wie voornemens is om vanuit Oostenrijk een overbrenging uit te voeren van afvalstoffen die op grond van de overbrengingsverordening of een besluit in de zin van § 72, punt 1, onder de kennisgevingsplicht valt, moet hiervan kennisgeving doen aan de bondsminister van Klimaat, Milieu, Energie, Mobiliteit, Innovatie en Technologie. [OMISSIS]

(2) De bondsminister van Klimaat, Milieu, Energie, Mobiliteit, Innovatie en Technologie zendt de kennisgeving toe aan de bevoegde autoriteit van bestemming en een afschrift daarvan aan de bevoegde autoriteit van doorvoer. [OMISSIS]

[OMISSIS]

Goedkeuringsverplichting bij invoer, uitvoer en doorvoer en verbod op overbrenging

§ 69. (1) Elke overbrenging van afvalstoffen naar, vanuit of door Oostenrijk die op grond van de overbrengingsverordening onder de kennisgevingsplicht valt, wordt bij besluit van de bondsminister van Klimaat, Milieu, Energie, Mobiliteit, Innovatie en Technologie goedgekeurd dan wel verboden.

[OMISSIS]

Boeten

§ 79. (1) Wie

[OMISSIS]

15b. in strijd met § 69 afvalstoffen zonder de vereiste goedkeuring [OMISSIS] overbrengt [OMISSIS], begaat [OMISSIS] een bestuursrechtelijke overtreding [OMISSIS].”

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PB 2006, L190, blz.1), in de versie van PB 2020, L 433, blz. 11: overwegingen 7, 13, 16, 19, 21 en 22, artikel 3, leden 1 en 2, artikel 4, artikel 5, lid 1, artikelen 28, 30 en 58, bijlage III, deel I, bijlage IV, deel II

Verordening (EU) 2024/1157 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, tot wijziging van de verordeningen (EU) nr. 1257/2013 en (EU) 2020/1056 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1013/2006; artikel 29, lid 4

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 voestalpine Stahl GmbH [hierna: „verzoekster onder 1”) is een Oostenrijkse staalproducent. Tijdens het staalproductieproces volgens het zogenaamde Linz-Donawitzprocedé worden er onder meer slakken geproduceerd (hierna: LD-slakken”) die verzoekster onder 1) en haar handelspartners (zoals onder meer PIWAG Entsorger GmbH [hierna: „verzoekster onder 2”) al meerdere jaren vanuit Oostenrijk naar Tsjechië overbrengen. Deze LD-slakken worden onder meer gebruikt (gerecycleerd) in de uraniumslibbekkens in Mydlovary en voor andere bouwtoepassingen (als vulmateriaal of als bouwstofmengsels voor funderingslagen zonder bindmiddelen in de wegen- en spoorwegbouw).
- 2 Bij verzoekschrift van 5 juli 2023 heeft verzoekster onder 1) overeenkomstig § 6, lid 1, punt 3, AWG 2002 de Landeshauptmann von Oberösterreich verzocht vast te stellen dat de in haar vestiging geproduceerde en voor bovengenoemde toepassingen naar Tsjechië overgebrachte LD-slakken, voor zover deze als afval zijn ingedeeld, geen afvalstoffen zijn die op grond van de overbrengingsverordening onder de kennisgevingsplicht vallen (hierna: „verzoek van 5 juli 2023”). Ook verzoekster onder 2) heeft op 30 juni 2023 een dergelijk verzoek tot vaststelling bij de Landeshauptmann von Oberösterreich ingediend (hierna: „verzoek van 30 juni 2023”).
- 3 In het hoofdgeding staat ter discussie of de betrokken LD-slakken (overeenkomstig artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening) moeten worden beschouwd als afvalstoffen van bijlage IV en bijgevolg op grond van artikel 3, lid 1, onder b), i), van deze verordening vallen onder de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming, zoals die in de artikelen 4 en volgende van deze verordening is neergelegd. Aan beide genoemde verzoeken zijn de volgende feiten voorafgegaan.
- 4 Vóór 1 juli 2023 heeft verzoekster onder 1) geen voorafgaande schriftelijke kennisgeving gedaan bij of via de bevoegde autoriteit van verzending (bondsminister van Klimaat, Milieu, Energie, Mobiliteit, Innovatie en Technologie; hierna: „BMK”). Dienaangaande beroept zij zich op de huidige rechtspraktijk van de Tsjechische en Oostenrijkse autoriteiten, volgens welke LD-slakken worden beschouwd als in deel I van bijlage III bij de overbrengingsverordening opgenomen afvalstoffen (de zogenoemde „groene” lijst van afvalstoffen), aangezien zij overeenkomen met code B1210 („slak afkomstig van de fabricage van ijzer en staal, [OMISSIS]”). Deze code wordt vermeld in bijlage IX bij het Verdrag van Basel, waarnaar wordt verwezen in deel I van bijlage III bij de overbrengingsverordening.
- 5 Voor de in bijlage III bij de overbrengingsverordening opgenomen afvalstoffen gelden alleen de algemene informatieverplichtingen van artikel 18 van deze verordening.

- 6 De voornoemde rechtspraak is in de eerste helft van 2023 gewijzigd. In een brief van 28 maart 2023 van het ministerie van Milieu van de Tsjechische Republiek, de bevoegde autoriteit van bestemming, werd onder verwijzing naar artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening aangekondigd dat de grensoverschrijdende overbrenging van slakken afkomstig van de fabricage van ijzer en staal vanwege de aan deze afvalstoffen verbonden risico's („*risks associated with the slag*”) met ingang van 1 juli 2023 aan de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming zou worden onderworpen. Deze brief is niet gericht aan verzoekster onder 1). Zij werd hiervan op 21 april 2023 schriftelijk in kennis gesteld door de BMK. In deze brief heeft het ministerie van Milieu van de Tsjechische Republiek gesteld dat de betrokken slakken overeenkomstig artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening moeten worden beschouwd als afvalstoffen van bijlage IV („oranje” lijst van afvalstoffen). Van geschillen tussen de Tsjechische en Oostenrijkse autoriteiten over de indeling van deze slakken in de lijst van bijlage III of bijlage IV is er in deze brief echter geen sprake.
- 7 Bij e-mail van 10 mei 2023 heeft het ministerie van Milieu van de Tsjechische Republiek onder verwijzing naar artikel 28, leden 1 en 2, van de overbrengingsverordening ook de Europese Commissie en de andere lidstaten van deze maatregel in kennis gesteld.
- 8 Vervolgens is in meerdere brieven nader gepreciseerd welke slakken afkomstig van de fabricage van ijzer en staal onder de kennisgevingsplicht vallen. Bovendien heeft de Tsjechische Republiek een „Metodika Tionen” („methodologische nota”) gepubliceerd waarin een „algemene regeling voor de grensoverschrijdende overbrenging van slakken afkomstig van de fabricage van ijzer en staal” naar Tsjechië is opgenomen, die „met ingang van 1 juli 2023 in werking treedt” en „van kracht” wordt (hierna: „methodologische nota”). In deze mededeling heeft het ministerie niet verwezen naar artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening, en evenmin naar verzoekster onder 1) of naar de door haar verrichte overbrengingen. Ter motivering van de indeling van de betrokken slakken onder code AA010 261900 („slakken, walsschilfers en ander bij de vervaardiging van ijzer en staal verkregen afval”) van deel II van bijlage IV bij de overbrengingsverordening heeft dit ministerie met name – zoals het in wezen reeds had gedaan in de brief van 28 maart 2023 waarin het van „risico's” sprak – aangevoerd dat deze afvalstoffen gevaarlijke eigenschappen hebben als bedoeld in bijlage III, onder a), van de overbrengingsverordening en bijgevolg niet louter kunnen vallen onder de algemene informatieverplichtingen van artikel 18 van de overbrengingsverordening.
- 9 Bij besluiten van 9 juli 2024 heeft de Landeshauptmann von Oberösterreich met betrekking tot de verzoeken van 30 juni 2023 en 5 juli 2023 vastgesteld dat LD-slakken afvalstoffen zijn die op grond van de overbrengingsverordening onder de kennisgevingsplicht vallen. Ter motivering van deze besluiten is in wezen aangevoerd dat er, in het licht van de hierboven genoemde correspondentie en een tijdens de administratieve procedure door de BMK afgegeven advies, sprake is

van geschillen tussen de Tsjechische en Oostenrijkse autoriteiten over de indeling van de aan de orde zijnde afvalstoffen in bijlage III dan wel bijlage IV. Kortom, deze autoriteit is er dus van uitgegaan dat het rechtsgevolg dat krachtens artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening verbonden is aan een geschil over de indeling van slakken afkomstig van de fabricage van ijzer en staal ter zake van toepassing is en dat de LD-slakken bijgevolg moeten worden beschouwd als afvalstoffen van bijlage IV („oranje” lijst van afvalstoffen).

- 10 Verzoeksters zijn tegen deze besluiten opgekomen bij de verwijzende rechter.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 11 Volgens verzoeksters is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening. Ten eerste zijn de afvalstoffen waarop hun verzoeken betrekking hebben, geen „aangemelde afvalstoffen” in de zin van deze bepaling. Ten tweede zijn Tsjechië en Oostenrijk door de herindeling van slakken afkomstig van de fabricage van ijzer en staal de krachtens artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening aan de lidstaten verleende (en, in vergelijking met de in artikel 58 van de overbrengingsverordening vastgestelde bevoegdheid van de Commissie tot wijziging van de bijlagen, veel beperktere) bevoegdheid tot herindeling van deze afvalstoffen volledig te buiten gegaan, aangezien de methodologische nota geen specifieke, maar een algemene regeling voor (de indeling van) slakken afkomstig van de fabricage van ijzer en staal en dus voor een gehele „afvalstroom” bevat. Ten derde is er, bij gebreke van enige aanwijzing van het tegendeel, geen sprake van onenigheid tussen de autoriteiten van beide lidstaten, temeer daar niet vaststaat dat de BMK eerder een door de autoriteit van de Tsjechische Republiek gemaakte indeling heeft betwist en er in zoverre sprake is van een „geschil” in de zin van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening. Ten vierde is de voorbereidingstijd op de nieuwe regeling vanaf 1 juli 2023 te krap bemeten. De omstandigheid van een jarenlang bestaande rechtspraktijk noopt tot een langere omzettingstermijn. Ten vijfde verlangt artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening dat er op zijn minst een nationale uitvoeringshandeling wordt vastgesteld door een autoriteit van een van beide lidstaten. In casu is een dergelijke nationale uitvoeringshandeling echter niet vastgesteld, aangezien de – niet voor betwisting vatbare – methodologische nota van de Tsjechische Republiek een louter informatief document en geen bindende uitvoeringsmaatregel is en ook de Republiek Oostenrijk geen dergelijke maatregel heeft vastgesteld.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

Eerste prejudiciële vraag:

- 12 De eerste prejudiciële vraag betreft de uitlegging van het begrip „aangemelde afvalstoffen” in de zin van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening.

Volgens de bewoordingen van deze bepaling is de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming alleen van toepassing indien er sprake is van een „aangemelde afvalstof”. In het licht van artikel 5, lid 1, van de overbrengingsverordening, waarin dit begrip eveneens ter sprake komt en alle afvalstoffen omvat waarvoor een kennisgeving is vereist, kan de bepaling van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening aldus worden begrepen dat zij vereist dat de afvalstoffen eerst in het land van verzending, in casu de Republiek Oostenrijk, bij de bevoegde autoriteit, in casu de BMK, worden aangemeld en een procedure vastlegt voor het geval er in een later stadium sprake is van geschillen tussen de lidstaten over de indeling ervan. Volgens deze uitlegging is de toepassing van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening uitgesloten indien er geen kennisgeving is gedaan. In het onderhavige geval is er noch vóór de vaststelling van de methodologische nota van 8 juni 2023, noch vóór 1 juli 2023 een kennisgeving gedaan.

- 13 In dit verband zij opgemerkt dat de overbrengingsverordening en niet verordening (EU) 2024/1157 in de onderhavige zaak van toepassing is. Laatstgenoemde verordening bevat in artikel 29, lid 4, ervan weliswaar ook een bepaling over de te volgen werkwijze in het geval van geschillen over de indeling van afvalstoffen, maar in die verordening wordt verwezen naar „bepaalde afvalstoffen” en is er niet langer sprake van „aangemelde” afvalstoffen. Dit duidt erop dat alleen artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening van toepassing is op afvalstoffen waarvan voorafgaande schriftelijke kennisgeving is gedaan.

Tweede prejudiciële vraag:

- 14 Met de tweede prejudiciële vraag wordt in het licht van de bewoordingen van genoemde bepaling, waarin uitdrukkelijk wordt verwezen naar „de aangemelde afvalstoffen” en „de betrokken afvalstoffen”, verzocht om uitsluitel over de reikwijdte van de indeling. De beantwoording van deze prejudiciële vraag is derhalve relevant, aangezien de bestreden besluiten zijn gebaseerd op de methodologische nota die een „algemene” regeling bevat voor de grensoverschrijdende overbrenging van slakken afkomstig van de fabricage van ijzer en staal. In deze methodologische nota wordt nergens verwezen naar verzoeksters, en evenmin naar de overbrenging van hun afvalstoffen in het bijzonder.
- 15 De bewoordingen van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening pleiten voor een strikte uitlegging, aangezien de Uniewetgever het begrip „de betrokken afvalstoffen” laat samenvallen met „de aangemelde afvalstoffen”. Dit duidt erop dat ieder geval individueel moet worden beoordeeld aan de hand van de concrete situatie. Volgens deze uitlegging kunnen afwijkende indelingen alleen van toepassing zijn op afzonderlijke (op basis van de voorafgaande kennisgeving) en specifieke afvalproducten, en niet op gehele afvalstromen.
- 16 Deze opvatting vindt tevens steun in, ten eerste, het feit dat de overbrengingsverordening het (ruimere) begrip „afvalstroom” hanteert (zie

bijvoorbeeld artikel 30 van deze verordening), maar dat begrip niet in artikel 28 ervan gebruikt en, ten tweede, een vergelijking met de bewoordingen van artikel 29, lid 4, van verordening (EU) 2024/1157, waarin een functioneel vergelijkbare conflictregel is opgenomen en de groep van de daaronder vallende afvalproducten ruimer is afgebakend („voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen” en „die afvalstoffen”).

- 17 Tegen de bevoegdheid van de lidstaten tot een eenzijdige algemene herindeling van afvalstoffen pleiten bovendien, ten eerste, systematische overwegingen (ook in artikel 28, lid 1, van de overbrengingsverordening wordt verwezen naar een concrete overbrenging), ten tweede, het feit dat artikel 58 van de overbrengingsverordening de bevoegdheid tot een dergelijke herindeling aan de Europese Commissie verleent en, ten derde, de doelstellingen van de overbrengingsverordening, namelijk de uniforme toepassing ervan en de goede werking van de interne markt (zie bijvoorbeeld de overwegingen 7, 13, 16, 19, 21 en 22 ervan).

Derde prejudiciële vraag:

- 18 Deze vraag wordt gesteld tegen de achtergrond van de correspondentie tussen de Tsjechische en Oostenrijkse autoriteiten over de toepassing van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening. De methodologische nota, die ten grondslag ligt aan de in de bestreden besluiten gedane vaststelling dat de aan de orde zijnde afvalstoffen – in strijd met de jarenlange bestaande administratieve praktijk – voor overbrengingen ervan vanaf 1 juli 2023 onder de kennisgevingsplicht vallen, is gedateerd op 8 juni 2023. Bijgevolg beschikte verzoekster onder 1) over slechts enkele weken om de overbrengingsprocedure in te leiden en af te ronden. Gelet op het feit dat een later door haar in Tsjechië ingeleide kennisgevingsprocedure meerdere maanden in beslag heeft genomen en de transporten met LD-slakken volgens haar pas na een jaar weer konden worden hervat, komt het de verwijzende rechter over dat deze termijn zeer krap is bemeten.
- 19 In artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening zelf is niet uitdrukkelijk vastgesteld vanaf welk tijdstip het daarin genoemde rechtsgevolg intreedt.

Vierde prejudiciële vraag:

- 20 Deze vraag rijst tegen de achtergrond dat bovengenoemde handelingen van het ministerie van Milieu van de Tsjechische Republiek, die niet allemaal rechtstreeks aan verzoeksters zijn toegezonden, volgens het voorlopige standpunt van de verwijzende rechter geen normatieve waarde hebben, in die zin dat daarin het rechtsgevolg van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening van toepassing wordt verklaard ten aanzien van verzoeksters en hun afvalstoffen. Daarbij moet inzonderheid rekening worden gehouden met het feit dat in de methodologische nota waarop de bestreden besluiten zijn gebaseerd, niet wordt verwezen naar verzoekster onder 1), en evenmin naar de overbrenging van de aan de orde zijnde afvalstoffen. Ook in het land van verzending is er geen

uitvoeringshandeling vastgesteld met betrekking tot de toepassingsvoorwaarden van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening.

- 21 Uit de bewoordingen van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening kan geen eenduidig antwoord op de prejudiciële vraag worden afgeleid. Deze bepaling is primair gericht op de verhouding tussen beide betrokken lidstaten. Dat deze conflictregel echter een individuele strekking heeft, blijkt alleen al uit het feit dat deze bepaling uitsluitend refereert aan aangemelde afvalstoffen en bijgevolg aan individuele gevallen waarin de kennisgever een kennisgevingsprocedure heeft ingeleid (zie in dit verband de eerste en de tweede prejudiciële vraag).
- 22 Ook uit de omstandigheid dat de persoon voor wie het rechtsgevolg intreedt, geen informatie heeft over (interne) procedures tussen lidstaten en dus normaliter niet op eigen initiatief kennis kan nemen van de geldende toepassingsvoorwaarden van genoemde bepaling met betrekking tot zijn afvalstoffen, volgt (op zijn minst) de noodzaak van een nationale uitvoeringshandeling tot vaststelling van de toepasselijkheid van die bepaling op een aangemelde afvalstof.

Vijfde prejudiciële vraag:

- 23 Deze vraag vloeit voort uit, ten eerste, de omstandigheid dat alleen het ministerie van Milieu van de Tsjechische Republiek, maar niet de bevoegde autoriteit van de Oostenrijkse Republiek, überhaupt handelingen heeft vastgesteld die het rechtsgevolg van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening in het leven roepen. Ten tweede is de verwijzende rechter de voorlopige mening toegedaan dat geen van de – louter administratieve – handelingen kunnen worden aangevochten door verzoeksters voor wie het rechtsgevolg werking krijgt. Ten derde zijn de betrokken handelingen inderdaad uitvoeringshandelingen die, met uitzondering van de methodologische nota, uitdrukkelijk betrekking hebben op artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening en tussen de Tsjechische Republiek en de Oostenrijkse Republiek zijn uitgewisseld. Het betreft echter geen rechtshandelingen met bindende werking waarin het rechtsgevolg van deze bepaling van toepassing wordt verklaard op de afvalstoffen van verzoeksters. Daarbij moet inzonderheid rekening worden gehouden met het feit dat in de methodologische nota waarop de bestreden besluiten zijn gebaseerd, niet wordt verwezen naar verzoeksters, en evenmin naar de overbrenging van de aan de orde zijnde afvalstoffen.
- 24 Indien artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening aldus moet worden uitgelegd dat de vaststelling van een nationale uitvoeringshandeling vereist is voor de toepassing van het rechtsgevolg, rijst voorts de vraag welke eisen inzake rechtsbescherming aan deze maatregel moeten worden gesteld opdat de persoon voor wie dit rechtsgevolg intreedt, (in rechte) kan laten toetsen of aan de voorwaarden voor de toepassing van genoemd rechtsgevolg is voldaan.
- 25 Uit artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening kan niet eenduidig worden afgeleid of een dergelijke rechtshandeling door de bevoegde autoriteit van

verzending (Oostenrijkse Republiek) of door de bevoegde autoriteit van bestemming (Tsjechische Republiek) moet worden vastgesteld. Bovendien laat deze bepaling ook de uitlegging toe dat de autoriteiten van beide lidstaten een dergelijke rechtshandeling moeten vaststellen en dat zonder vaststelling van een dergelijke rechtshandeling het daarin voorziene rechtsgevolg niet kan intreden.

Zesde prejudiciële vraag:

- 26 Deze vraag vloeit voort uit het door de autoriteit in de bestreden besluiten ingenomen standpunt dat zij de geldigheid van de door de bevoegde autoriteit van bestemming (Tsjechische Republiek) vastgestelde nationale handeling, meer bepaald de methodologische nota, niet mag toetsen vanuit het oogpunt van de verenigbaarheid ervan met het Unierecht en bijgevolg moet afgaan op haar beoordeling of is voldaan aan de voorwaarden van artikel 28, lid 2, van de overbrengingsverordening. Het gaat met andere woorden om de vraag of de desbetreffende handeling in de procedure voor de nationale autoriteit bindende grensoverschrijdende werking heeft of dat het hier hooguit een bewijsmiddel betreft dat overeenkomstig de nationale procedureregels moet worden beoordeeld.
- 27 In samenhang daarmee rijst voorts de vraag of de bevoegde autoriteit van verzending (dan wel de verwijzende rechter) deze nationale handeling mag beoordelen op de juridische relevantie ervan, en name op de verenigbaarheid ervan met het Unierecht, en in voorkomend geval buiten toepassing mag laten.
- 28 In dit verband kan het nuttig zijn om te kijken naar regelingen op andere gebieden, zoals bijvoorbeeld de motorrijtuigenwet en op grond daarvan genomen besluiten tot registratie van voertuigen. Met betrekking tot dergelijke besluiten wordt de opvatting verdedigd dat zij bindende grensoverschrijdende werking hebben en alleen bij kennelijke onverenigbaarheid met het Unierecht door andere lidstaten nader mogen worden getoetst.